

BWV 87

Bisher habt ihr nichts gebeten in meinem Namen

1. Arioso B

Bisher habt ihr nichts gebeten in meinem Namen.

2. Recitativo A

O Wort, das Geist und Seel erschreckt!
Ihr Menschen, merkt den Zuruf, was dahinter steckt!
Ihr habt Gesetz und Evangelium vorsätzlich übertreten;
Und dies möcht' ihr ungesäumt in Buß und Andacht beten.

3. Aria A

Vergib, o Vater, unsre Schuld
Und habe noch mit uns Geduld,
Wenn wir in Andacht beten
Und sagen: Herr, auf dein Geheiß,
Ach, rede nicht mehr sprichwortsweis,
Hilf uns vielmehr vertreten.

4. Recitativo T

Wenn unsre Schuld bis an den Himmel steigt,
Du siehst und kennest ja mein Herz, das nichts vor dir
verschweigt;
Drum suche mich zu trösten!

5. Arioso B

In der Welt habt ihr Angst; aber seid getrost, ich habe die
Welt überwunden.

6. Aria T

Ich will leiden, ich will schweigen,
Jesus wird mir Hilf erzeigen,
Denn er tröst' mich nach dem Schmerz.
Weicht, ihr Sorgen, Trauer, Klagen,
Denn warum sollt ich verzagen?
Fasse dich betrübtes Herz!

7. Choral

Muss ich sein betrübet?
So mich Jesus liebet,
Ist mir aller Schmerz
Über Honig süße,
Tausend Zuckerküsse
Drücket er ans Herz.
Wenn die Pein sich stellet ein,
Seine Liebe macht zur Freuden
Auch das bittere Leiden.

Dotąd o nicieście nie prosili w imieniu mojem (J 16, 24)

Dotąd o nicieście nie prosili w imieniu mojem.

Słowo, które w duszy lęk i bojaźń budzi!
Niech przestrogą będzie jego dźwięk dla ludzi!
Prawoście złamali w Ewangelii dane,
Pokutę więc czyńcie, owce zabłąkane!

Wybacz nam, Ojczy, nasze przewinienia,
I nie okazuj nam zniecierpliwienia,
Kiedy się modlimy do Ciebie w skupieniu,
Mówiąc Ci: O Panie, za Twoim wskazaniem,
Już nie przypowieści ani nie kazanie,
Daj nam, jeno pomoc w naszym utrudzeniu.

Chociaż winy nasze ku niebu wołają,
Ty znasz serca nasze, które Cię Kochają,
Daj więc nam pociechę!

Na świecie ucisk mieć będziecie; ale ufajcie, jam zwyciężył
świat. (J 16, 33)

Chociażbym milczał, ból czując i trwozę,
Na pomoc Jezusa zawsze liczyć mogę,
Który mnie pocieszy w moim utrapieniu.
Odejdźcie więc jęki, smutki i zmartwienia,
Bo czemu nie zaznać miałbym wybawienia?
Niech się przeto serce opiera zwątpieniu!

Po cóż mi zmartwienie?
Gdy w Jego miłości znajdę ukojenie,
To dla serca mego
Ból wszelaki będzie
Zawsze i wszędzie
Milszy od miodu słodkiego.
Gdy nadejdzie trwoga,
To pomoc od Boga
W radość przemieni cierpienie.

Tłum. Paweł Piszczatowski